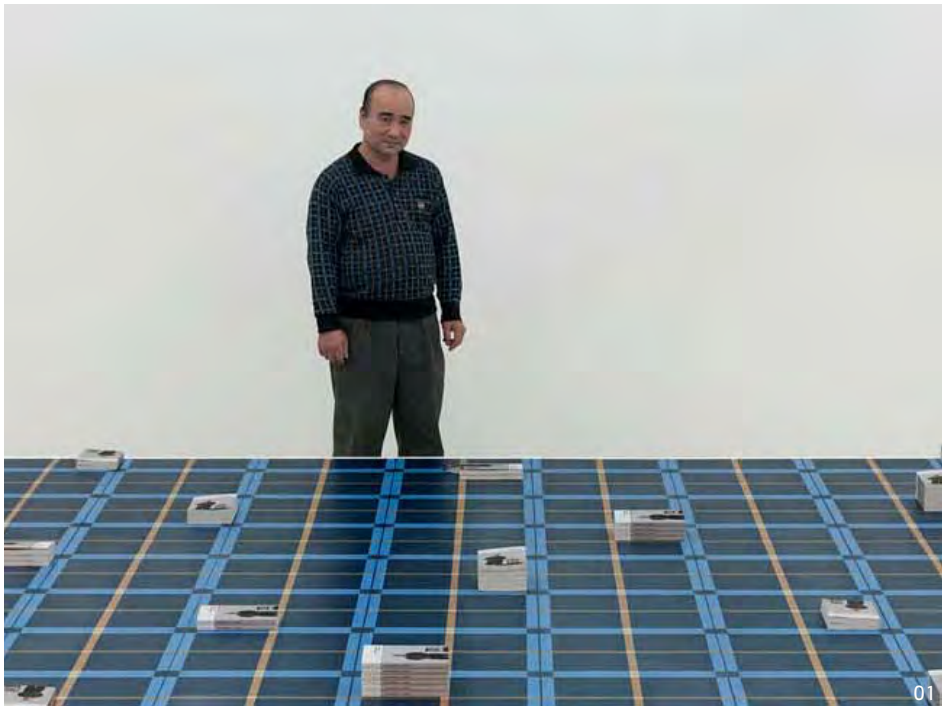

All works of art, whether two-dimensional or three, fit within a frame - the frame of reference from which we view and experience them. Independent of the author, this frame belongs to the viewer, and it shapes and molds the work into a format one can understand. Yu-Cheng Chou's works draw upon this frame as medium. His recent work, 'A Working History - Lu Chieh-Te,' recasts the life of a temporary worker into a work of art, highlighting the manner in which we perceive roles through a structure defined by perception and encouraging a flexibility of comprehension, all through a contemporary art scheme.

'A Working History - Lu Chieh-Te' has been described as an interweaving of narrative and the consumption of labor and ultimately takes on the form of a physical narrative (a book) as well as an exhibition. The piece begins its story with Yu-Cheng's placement of an advertisement in the local newspaper seeking a temporary worker. Yu-Cheng described that, "the job recruitment ad, around the size of 2 x 4 cm, specified that I was looking for a temporary worker, preferably fifty to sixty years old, no technical skills required, and held information on the place of work and contact number. During the recruitment, I received about 30 calls daily but could only filter the applicants through short interviews over the phone. What I was hoping for was someone with a lot of work experiences, and whose job patterns could reflect the dynamics of social transformation."

Mr Lu, the temporary worker who Yu-Cheng eventually chose for the position, "moved to Taipei due to economic factors, initiating a period of coping with temporary employments, working in the catering services, facing the processes of socialization, enduring business failure, emigrating to work in the Mainland, gambling, turning to alcoholism, all the way to his current short-term work life. Taiwan's former socio-economic situations and alterations were slowly delineated as descriptions of Mr. Lu's working life."

In addition to Mr Lu, Yu-Cheng employed a second character to the narrative as well, an anonymous writer who was chosen to interview Mr Lu and retell his story in the format of a written history. Yu-Cheng described that he intentionally chose an individual who was not a full-time professional writer. "The choice for a non-professional was made on purpose as I was aiming for a published text that belonged strictly to the plastic arts sector. I also wanted a plain and readable text which would allow for Mr. Lu's story to be more accessible to the viewers; therefore, an obvious literary style was something that I tried to avoid."

Throughout the text, Lu Chieh-Te's story unfolds as if one were reading a personal journal, each chapter describing a new stage of employment or noteworthy milestone, tucked between nothing but the event which preceded and the next to unfold in a chronological narrative free from literary embellishments. "I arrived at Taipei with my group of friends. I initially thought that my friends should be able to introduce a good place to work from their experience. It was only when I arrived did I know that my friends were also at a state of unemployment. I had to rely on my own to find a living. So how can I find a job? My friends told me that I should go to the job service center, located at Taipei rear station in order to find opportunities. The area at Taipei rear station was filled with job service centers during the 1970s... My first job was working at Bitter Tea House, located at the circle of the rear station, my task was selling tea. In order to attract customers, every store at that time, no matter what they were selling, had to shout loudly in front of the store. My job at Bitter Tea House was to stand in front of the store, and loudly shout what we sell. Each shift included 3 persons, which we took turns yelling. We had to stand behind our booth, having three types of tea, and kept on shouting from day to night. Every day we were totally exhausted for shouting the whole day. 'Tasty tea, bitter tea, herbal tea and wolfberry tea! 2 dollars per cup! Tasty tea, bitter tea, herbal tea and wolfberry tea!'" - Lu-Chieh Te, A Working History.

Yu-Cheng described that, through the writer's simplistic and realistic writing style, a compilation of Mr. Lu's entire working history was recorded, from the very beginning, when Mr. Lu was working as an agricultural laborer in Southern Taiwan, to the transitional stages, up until his present situation living as a temporary worker. Temporary workers are plentiful in Taiwan and Yu-Cheng described that the inspiration for the project came from observing relatives and neighbors who were around their retirement age and still facing economic insecurities. "Their retirements were far from what I imagined about retired life. It seems that a large part of their generation experienced the industrial transformation in Taiwan, wherein their original job skills no longer met the requirements of the transformed society and instilled instability to their quests for jobs. Around the same period, newly constructed buildings ordered a demand for security guards, which is where most of the remaining workers, including my father, went to seek new jobs."

Following completion of the text, the second stage of the project, referred to by Yu-Cheng as the 'output of the project,' ensued. "I employed Mr. Lu with the exhibition budget, whereupon he was asked to appear at the exhibition as a security guard. Therefore, the exhibition of the project took form as the publication 'Working History' and also the physical presence of those involved. The exhibition of the 'Working History' project also displayed the interdependence between opportunity and work, thus the re-emergence of temporary workers in 'future' exhibitions may suggest an undertone for the recurrence of implicit contradictions and uncertainties (or / unemployment)."

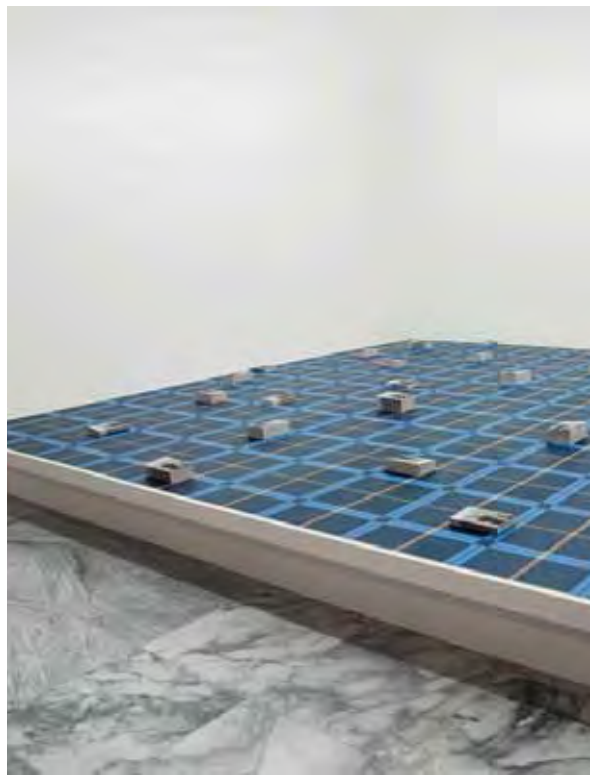

01 Lu Chieh-Te คนต้นเรื่องของผลงานล่าสุดอย่าง 'A Working History — Lu Chieh-Te'
02 บรรยากาศภายในนิทรรศการ Rainbow Paint นิทรรศการเดี่ยวของ Yu-Cheng Chou ที่จัดขึ้นที่ Kuandu Museum of Fine Arts ในไทเปเมื่อปี 2011
03 หนังสือ A Working History Lu Jie-De (1956~) ถูกจัดวางอยู่บนแท่นไม้ขนาดใหญ่ที่มีการเพ้นท์ให้เป็นลายสก็อตแบบเดียวกับเสื้อเชิ้ตที่คุณ Lu ใส่ในการสัมภาษณ์งาน

Yu-Cheng Chou Artist Taipei

The story of Mr. Lu

Taiwanese artist Yu-Cheng Chou presents a multi-layered project that interweaves narrative and the consumption of labor.

Text **Rebecca Vickers**
Photos courtesy of **Yu-Cheng Chou**

02

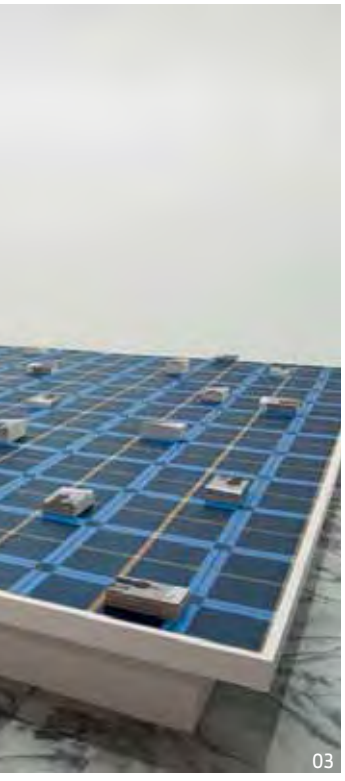

03

The work, when exhibited, took on the physical form of a platform painted in a plaid-pattern, mirroring the pattern of Mr Lu's shirt, (which he reportedly wore to each of the six or seven interviews leading up to his selection for the position and was therefore 'perceived as the visual tool for the whole project') placed on the floor of a typical gallery space, copies of the Working History text placed in piles upon the platform. Mr Lu, himself, present in the background while fulfilling his hired role as the security guard of the exhibition space.

Nothing about Yu-Cheng's created narrative, this story, is a fiction. Mr Lu's role and history haven't changed nor has his current position as a temporary worker been altered. What Yu-Cheng has succeeded in changing, however, is the viewer's awareness of their own perceptions of the roles one plays, the judgements we pass, and the spaces we cast certain characters within. It is this context, the imagined and self-authored pages we place Lu's character within, that ultimately hold the potential to be categorized as a fiction. Through de-contextualization, and re-contextualization, Yu-Cheng succeeds in redirecting our attention toward how we read versus what we read and gives the true author of this story, Mr Lu, voice.

Yu-Cheng further described that originally, Mr. Lu did not belong to the contemporary art field; "then again, nothing really belongs to the contemporary art field. Nevertheless, I didn't make any alterations to [his] party, ... Mr. Lu still had his original lifestyle to maintain. My attempts were mainly directed at changing the way he was being perceived through a contemporary art scheme. Throughout the duration of the exhibition, while he fulfilled his position of a security guard, he was treated differently. "He had to prepare marker pens in order to sign books for the viewers, which probably made him feel more or less like a star, and created a sense of interest in visitors to the exhibition to watch him work."

It is not unheard of that our perception of an object be altered through its being deemed a work of art. Placement on an object on a pedestal in an exhibition venue or even simply the focusing of a photographer's lens and bringing of objects into the foreground that typically fall to the background are common ways that artists succeed in redirecting a viewers focus toward a perspective they may not have been able to recognize otherwise. Yu-Cheng's approach, and the success of his scheme, lies in his ability to alter our perspective of a role in a manner that, through the retelling of Mr Lu's story within an alternative context, has a further, very genuine possibility, to effect the voice through which we hear the story of the future told.

Mr Lu described that, "Nowadays it has become my habit. I would casually look at the ads in the newspaper. My new goal in life is to find my next temporary job, to find those work opportunities one-by-one. If someone asks me when will I retire, I think I would clearly respond: "I shall continue to work on. Perhaps I am old and cannot really do anything. However temporary work can support my living and is the strength for hope. For me there will never be the day that I shall retire." Lu-Chieh Te, February 2012

Perhaps those exposed to the story of Mr Lu, Working History, as told through the work of Yu-Cheng, will continue to listen with deliberation, reading and forming future perceptions in a likewise one-by-one and thoughtful manner, approaching seemingly concrete contexts from a perspective more likely to allow them to continue to see, further see, more clearly through the transparent nature that roles maintain, mirroring Mr Lu's determination and never allowing for the day that our own perceptions prohibit us from seeing into a deeper, more valuable, more truthful history within. ■

Yu-Cheng Chou
yuchengchou.com

04

05

04 หนังสือ A Workong History Lu Jie-De (1956)
05 หน้าโฆษณาในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่ Yu-Cheng Chou ลงไว้สำหรับหาคนงานชั่วคราว
06 AURORA ผลงานในปี 2012 ที่ศิลปินหยิบเอาเครื่องปั้นดินเผาในสมัยฮั่นมาจัดแสดง
07 TEMCO 2012 หนึ่งในผลงานภายในนิทรรศการ THAITAI ที่กรุงเทพฯ เมื่อปี 2012
08 บรรยากาศภายในแกลเลอรี่ Hong-Gah Museum ที่ไทเป ซึ่งจัดแสดงผลงาน TOA Lighting ที่ Yu-Cheng Chou ทำขึ้นในปี 2010

งานศิลปะทุกๆ ประเภท ไม่ว่าจะเป็นสองมิติหรือสามมิติ มักจะอยู่ในกรอบความคิดบางอย่างที่มาจากสิ่งที่เราดูและมีประสบการณ์กับมัน กรอบความคิดพวกนั้นไม่ได้มาจากคนที่สร้างสรรค์มัน แต่มันขึ้นตรงกับมุมมองของผู้ชมอย่างเราๆ เสียมากกว่า แล้วก็ก่อร่างสร้างตัวจนเกิดเป็นผลงานที่มีรูปแบบซึ่งใครก็สามารถทำความเข้าใจกับมันได้ ศิลปินชาวไต้หวันอย่าง Yu-Cheng Chou ก็ใช้กรอบความคิดที่ว่านี้ในการสร้างสรรค์ผลงานเช่นเดียวกัน ในผลงานล่าสุดของเขา 'A Working History — Lu Chieh-Te' เป็นการตีความเรื่องราวชีวิตของแรงงานชั่วคราวในอีกมุมมองหนึ่งโดยมีผลงานศิลปะเป็นสื่อกลาง งานชุดนี้นอกจากจะให้ความสำคัญไปที่วิธีการที่เรารับรู้ในเรื่องบทบาทหน้าที่ของคนในสังคมผ่านทางโครงสร้างซึ่งกำหนดขึ้นจากความเข้าใจแล้ว มันยังกระตุ้นให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนความเข้าใจซึ่งทั้งหมดนี้ถูกนำเสนอผ่านรูปแบบงานศิลปะร่วมสมัยอีกด้วย

'A Working History — Lu Chieh-Te' เป็นการเล่าเรื่องที่ผสมผสานเอาเรื่องเล่าและการใช้แรงงานเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งได้รับการสร้างสรรค์ออกมาในรูปแบบหนังสือและนิทรรศการ ผลงานชุดนี้เริ่มต้นจากการที่ Yu-Cheng ลงประกาศหาคนงานชั่วคราวในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ซึ่งเขาเล่าให้เราฟังว่า "มันเป็นการลงโฆษณาหางานที่มีขนาดประมาณ 2x4 เซนติเมตร โดยผมระบุว่าต้องการคนงานชั่วคราวที่มีอายุประมาณ 50-60 ปี ไม่จำเป็นต้องมีทักษะเชิงเทคนิคอะไรเป็นพิเศษ แล้วก็บอกสถานที่ทำงานกับเบอร์ติดต่อเอาไว้ ช่วงที่กำลังคัดเลือกคน ผมได้รับโทรศัพท์ในแต่ละวันประมาณ 30 สายได้ แต่ก็ทำได้เพียงสกรีนคนผ่านการสัมภาษณ์สั้นๆ ทางโทรศัพท์เท่านั้น สิ่งที่ผมหวังเอาไว้คืออยากได้ใครสักคนที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากๆ และงานที่พวกเขาเคยทำก็น่าจะเป็นอะไรที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงพลวัตของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้"

ในท้ายที่สุด คุณ Lu คือคนที่ Yu-Cheng เลือกเพื่อทำงานในตำแหน่งดังกล่าว "คุณ Lu ย้ายมาอยู่ที่ไต้หวันด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจ เขาเริ่มต้นอาชีพของตัวเองด้วยการเป็นลูกจ้างชั่วคราวในธุรกิจการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เคยอยู่ในช่วงเวลาที่กระบวนการขัดเกลาทางสังคมเกิดขึ้นในไต้หวัน เคยอยู่รอดท่ามกลางความล้มเหลวทางธุรกิจ แล้วย้ายสำมะโนครัวไปยังจีนแผ่นดินใหญ่ เล่นการพนัน แล้วก็กลายเป็นคนติดเหล้า ทั้งหมดทั้งมวลนี้นำพาเขาไปสู่ชีวิตการทำงานแบบระยะสั้นๆ ในปัจจุบัน นอกจากนี้ สถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ ตลอดจนสังคมช่วงก่อนหน้านี้ในไต้หวันได้หล่อหลอมให้ชีวิตการทำงานของคุณ Lu เป็นแบบที่เห็นอย่างชัดๆ"

นอกจากคุณ Lu แล้ว Yu-Cheng ยังเรียกใช้คนอีกคนหนึ่งเพื่อช่วยในการถ่ายทอดความคิดของตัวเขาเช่นเดียวกัน เขาว่าจ้างนักเขียนนิรนามเพื่อเข้าไปสัมภาษณ์และถ่ายทอดเรื่องราวของคุณ Lu ผ่านงานเขียน Yu-Cheng บอกกับเราว่าเขาตั้งใจเลือกนักเขียนมือสมัครเล่นที่ไม่ได้ทำงานเต็มเวลาเพราะ "ผมอยากให้งานเขียนที่ถูกตีพิมพ์นั้นเป็นส่วนหลักของ plastic art แล้วผมก็อยากได้งานเขียนที่ไม่ซับซ้อน อ่านและทำความเข้าใจง่าย ซึ่งมันจะทำให้เรื่องราวของคุณ Lu เข้าถึงผู้ชมได้ง่ายขึ้น ดังนั้นผมเลยพยายามหลีกเลี่ยงรูปแบบงานเขียนที่ใช้ภาษาหนังสือแบบวิลิศมาหราน่ะ"

ถ้าไล่ดูเนื้อความของหนังสือตั้งแต่ต้นจนจบ เรื่องราวของ Lu Chieh-Te ถูกเปิดเผยราวกับว่าเรากำลังนั่งอ่านบันทึกส่วนตัวของใครคนหนึ่ง แต่ละบทจะเล่าถึงแต่ละช่วงของการจ้างงาน ไม่ก็เป็นเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันที่แม้ว่าจะดูเหมือนไม่มีอะไร แต่เหตุการณ์ซึ่งเล่าตามลำดับเวลาทั้งก่อนและถัดไปจากนั้นดูเรียบง่ายและไม่มีการใส่สีตีไข่แต่อย่างใด นี่คือส่วนหนึ่งของงานเขียนชิ้นนี้ "ผมมาถึงไต้หวันพร้อมกับเพื่อนๆ ตอนแรกผมก็คิดว่าเพื่อนผมคงจะแนะนำที่ทำงานดีๆ สักแห่งให้ผมได้จากประสบการณ์ที่พวกเขามี แต่ผมก็เพิ่งมารู้ตอนที่มาถึงที่นี่แหละว่าเพื่อนของผมเองก็กำลังว่างงานอยู่เหมือนกัน ผมก็เลยต้องพึ่งตัวเองในการหาเลี้ยงชีพ แล้วผมจะหางานได้อย่างไรล่ะ? เพื่อนผมบอกผมว่าผมควรจะไปศูนย์จัดหางานซึ่งตั้งอยู่ที่ด้านหลังของสถานีไทเปเผื่อว่าจะมีงานให้ทำ ซึ่งราวๆ ทศวรรษที่ 1970 บริเวณด้านหลังของสถานีไทเปนั้นเต็มไปด้วยศูนย์จัดหางาน งานแรกของผมคือการเป็นพนักงานขายชาในร้านชาแห่งหนึ่งชื่อ Bitter Tea House ซึ่งตั้งอยู่ตรงวงเวียนด้านหลังสถานี ในการดึงดูดบรรดาลูกค้า ทุกๆ ร้านในตอนนั้น คือไม่ว่าคุณจะขายอะไรก็ตาม คุณจะต้องตะโกนตรงหน้าร้านให้ดังๆ เข้าไว้ ซึ่งตอนนั้นผมเองก็ต้องไปยืนอยู่หน้าร้านแล้วก็ตะโกนว่าเราขายอะไรเหมือนกัน แต่ละกะจะมีพนักงาน 3 คน ที่จะผลัดกันมายืนตะโกนแบบนี้แหละ เราต้องยืนหลังบูธขายชา ซึ่งมีชาอยู่ 3 ชนิด แล้วก็ตั้งหน้าตั้งตาตะโกนตั้งแต่เช้าจนเย็น แต่ละวันแทบจะหมดแรงไปกับการยืนแล้วตะโกนว่า 'ชารสดีครับ มีทั้งชาขม ชาสมุนไพร และชา wolfberry แก้วละ 2 เหรียญครับ ชารสดีครับ มีทั้งชาขม ชาสมุนไพร และชา wolfberry แก้วละ 2 เหรียญครับ'" เพื่อเรียกลูกค้า

Yu-Cheng อธิบายเพิ่มเติมว่าในงานเขียนที่มีรูปแบบเรียบง่ายและสมจริงของนักเขียนนั้น มันได้รวมเอาประวัติการทำงานของคุณ Lu เอาไว้ตั้งแต่ช่วงเริ่มทำงานแรกๆ ช่วงที่เขาทำงานเป็นแรงงานเกษตรทางตอนใต้ของไต้หวัน ช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของเขา ไปจนถึงการหาเลี้ยงชีพของเขาในปัจจุบันกับการเป็นคนงานชั่วคราว ซึ่งเป็นแรงงานที่มีอยู่จำนวนมากในไต้หวัน โดย Yu-Cheng บอกกับเราว่าแรงบันดาลใจในการผลิตงานชุดนี้ของเขามาจากการเฝ้าสังเกตญาติๆ และเพื่อนบ้านที่อยู่ในวัยเกษียณ ซึ่งยังคงต้องเผชิญกับความไม่มั่นคงทางการเงิน "การเกษียณอายุของพวกเขามันเป็นอะไรที่ไกลจากสิ่งที่ผมจินตนาการไว้มาก มันเหมือนกับว่าช่วงเวลาส่วนใหญ่ในช่วงอายุของพวกเขานั้นต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงด้านอุตสาหกรรมในไต้หวัน ทักษะต่างๆ ที่พวกเขาสั่งสมมาจากงานที่ทำมาตั้งแต่ต้นมันดันไม่ตอบรับกับสภาพสังคมที่แปรเปลี่ยนไปอีกต่อไปแล้ว แล้วความไม่มั่นคงต่างๆ นานาก็เริ่มเป็นอุปสรรคในการหางานของพวกเขามากขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงเวลาเดียวกัน มีอาคารที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ก็ต้องการพนักงานรักษาความปลอดภัย ซึ่งทำให้คนว่างงานที่เหลือรวมถึงพ่อของผมออกไปหางานใหม่กัน"

หลังจากงานเขียนทั้งหมดเสร็จสมบูรณ์แล้ว ขั้นตอนถัดมาของการทำงานชุดนี้ ซึ่ง Yu-Cheng เรียกมันว่า 'ผลลัพธ์ของโครงการ' ก็คือ "ผมจ้างคุณ Lu โดยใช้งบของการจัดนิทรรศการ ซึ่งผมต้องการให้เขามาปรากฏตัวในงานด้วยภาพลักษณ์ของการเป็นยาม นิทรรศการครั้งนี้จัดแสดงโดยนำหนังสือ 'Working History' ของคุณ Lu และข้าวของต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาติดตั้งเอาไว้ นิทรรศการนี้แสดงให้เห็นถึงการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างงานและโอกาส เพราะฉะนั้นเรื่องราวเกี่ยวกับแรงงานชั่วคราวที่จะมีขึ้นในนิทรรศการในอนาคตเนี่ยอาจจะมีการนำเสนอให้เห็นถึงความหมายที่ซ่อนอยู่ในเรื่องความแตกต่าง ความไม่มั่นคง (หรืออาจจะเป็นเรื่องการว่างงาน) อะไรทำนองนั้น"

หนังสือเล่มดังกล่าวถูกนำไปจัดแสดงบนแท่นไม้ขนาดใหญ่ที่ถูกวาดให้เป็นลายสก็อต ซึ่งเป็นลายเดียวกับเสื้อเชิ้ตของคุณ Lu (ตัวที่เขามักจะใส่ในการสัมภาษณ์งานเมื่อหกเจ็ดครั้งที่ผ่านมาก่อนที่เขาจะได้รับเลือกให้ทำงานในเป็นคนงานชั่วคราวและเสื้อตัวดังกล่าวก็ยังทำหน้าที่เป็นภาพลักษณ์หลักของทั้งโครงการนี้ด้วย) แท่นไม้ที่ว่าติดตั้งอยู่ภายในพื้นที่แกลเลอรี่ จากนั้นก็นำเอาหนังสือ Working History มาจัดวางไว้ตั้งเป็นชั้นๆ ทับอยู่บนนั้น ขณะที่คุณ Lu เองก็ปรากฏตัวขึ้นและก็ทำหน้าที่ที่ถูกว่าจ้างมานั่นก็คือการเป็นยามให้กับพื้นที่จัดนิทรรศการครั้งนี้นั่นเอง

06

05

07

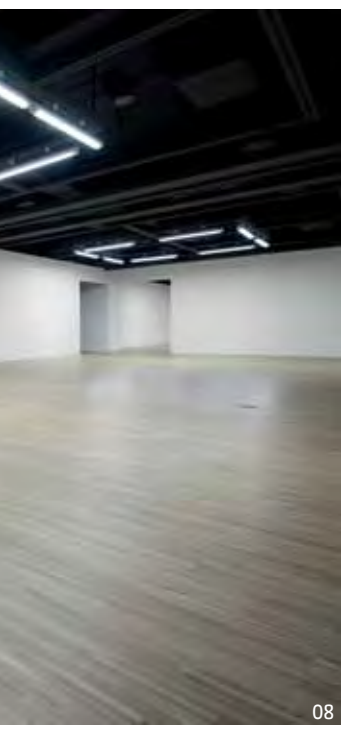

08

เรื่องราวเกี่ยวกับคุณ Lu จากการบอกเล่าของ Yu-Cheng นั้นเป็นเรื่องจริงทั้งหมด แต่มันก็ไม่ได้ทำให้บทบาทและหน้าที่การงานในฐานะคนงานชั่วคราวในปัจจุบันของคุณ Lu เปลี่ยนแปลงไปแม้แต่น้อย อย่างไรก็ดี นับว่า Yu-Cheng ประสบความสำเร็จในการเข้าไปเปลี่ยนแปลงความเข้าใจของผู้ชมที่มีต่อวิธีการมองของตัวพวกเขาเอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบทบาทหน้าที่ของคนในสังคม การตัดสินผู้อื่นของพวกเขา รวมไปถึงการตีกรอบให้คนอื่นๆ ในสังคมด้วย ในหน้ากระดาษที่เราใส่จินตนาการและเติมแต่งบุคลิกลักษณะให้แก่คุณ Lu ลงไปในนั้น ท้ายที่สุดแล้วมันก็มีคุณสมบัติมากพอที่จะถูกจัดให้เป็นนิยาย หากเราพิจารณาบางสิ่งบางอย่างโดยแยกออกจากบริบทที่สิ่งๆ นั้นดำรงอยู่ ตลอดจนการที่เราพิจารณาบางสิ่งบางอย่างในบริบทที่แตกต่างออกไป ก็ดูเหมือนว่าความพยายามของ Yu-Cheng จะสัมฤทธิ์ผลในการหันเหความสนใจของผู้ชมไปสู่การเผชิญหน้ากันระหว่างประเด็นที่ว่า ‘เราจะอ่านอย่างไร’ กับ ‘อะไรคือสิ่งที่เราอ่านและการให้สิทธิ์แก่ผู้ที่เขียนเรื่องคุณ Lu ในการแสดงความคิดเห็น’

Yu-Cheng เสริมต่อว่า แรกเริ่มเดิมที คุณ Lu ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของแวดวงศิลปะร่วมสมัยหรอก “แต่จริงๆ แล้วก็ไม่มีอะไรที่เป็นส่วนหนึ่งของศิลปะร่วมสมัยเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ผมไม่ได้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงชีวิตเขา คุณ Lu ยังคงมีวิถีชีวิตในแบบเดิม ความพยายามของผมก็คือการมุ่งไปที่การเปลี่ยนแปลงวิธีที่เขาใช้ในการรับรู้และเข้าใจผ่านรูปแบบผลงานศิลปะร่วมสมัย ตลอดระยะเวลาการจัดแสดงนิทรรศการ ในขณะที่เขาทำหน้าที่เป็นยามให้กับนิทรรศการครั้งนี้ เขาเองก็ถูกปฏิบัติด้วยท่าทีที่แตกต่างเช่นกัน “เพราะเขาต้องเตรียมปากกาเพื่อที่จะเซ็นต์ชื่อบนหนังสือให้กับผู้ชม ซึ่งอาจจะทำให้เขารู้สึกเหมือนเป็นดาราไม่มากก็น้อยล่ะ” นอกจากนี้เขายังต้องดึงความสนใจผู้ชมเพื่อให้เข้ามาดูผลงานของเขาด้วย”

นี่ไม่ใช่เรื่องใหม่ที่การรับรู้ถึงสิ่งๆ หนึ่งจะถูกแปรเปลี่ยนด้วยการเข้าใจในงานศิลปะ สิ่งที่ศิลปินมักจะทำเพื่อให้ผู้ชมเกิดมุมมองใหม่ๆ ก็มีด้วยกันหลายวิธี ตั้งแต่การนำเอาวัตถุสิ่งของมาวางบนแท่นให้ห้องจัดแสดง หรือการถ่ายภาพให้กลายเป็นงานศิลปะ อย่างเช่น การนำเอาวัตถุโดยที่ปกติแล้วมักจะอยู่แบ็คกราวน์มาเป็นจุดโฟกัส ซึ่งวิธีการเหล่านี้สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงมุมมองของคนดูได้ วิธีการที่ Yu-Cheng ใช้และความสำเร็จของรูปแบบการนำเสนอนั้นอยู่ที่การที่เขาสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติของคนดู ซึ่งการเล่าเรื่องของคุณ Lu ด้วยวิธีการที่ต่างออกไปก็เป็นไปได้ว่ามันอาจจะทำให้เกิดการเล่าเรื่องนี้ต่อๆ ไปในอนาคตจากปากคนอื่นๆ ก็เป็นได้

คุณ Lu บอกว่า “ปัจจุบันนี้มันกลายเป็นกิจวัตรของผมไปแล้ว ผมมักจะนั่งไล่ดูโฆษณาหางานในหนังสือพิมพ์ เป้าหมายใหม่ในชีวิตของผมก็คือการหางานชั่วคราวไปเรื่อยๆ หาทีละงานๆ ไป ถ้ามีใครมาถามผมว่าเมื่อไหร่ผมจะเกษียณ ผมมีคำตอบอยู่ในใจแล้วซึ่งผมคงตอบไปเลยว่า “ผมจะทำงานต่อไป” บางที ผมอาจจะแก่และไม่สามารถทำอะไรได้ทุกอย่าง แต่งานชั่วคราวสามารถเลี้ยงชีพผมได้และมันก็เป็นสิ่งที่เติมเต็มความหวังให้ผมได้มากทีเดียว สำหรับผมแล้ว คงจะไม่มีวันที่ผมจะเกษียณหรอก” Lu-Chieh Te, กุมภาพันธ์ 2012

บางที การที่เราได้รู้เรื่องราวของคุณ Lu ผ่านการเล่าเรื่องของ Yu-Cheng นั้นอาจจะทำให้เรามีความพยายามในการฟัง การอ่าน และการใช้วิธีการเพื่อที่จะทำความเข้าใจอะไรต่างๆ ได้มากขึ้นและลึกขึ้น มีมุมมองที่จะทำให้การรับรู้ของเราชัดเจนกว่าแต่ก่อนกับบทบาทหน้าที่ที่พวกเราต่างมี ซึ่งก็ดูจะไม่ต่างไปจากความพยายามของคุณ Lu เท่าไหร่นัก ยิ่งไปกว่านั้นแล้วก็คงจะเพื่อที่ความเข้าใจและการรับรู้ของเราจะไม่หยุดตัวเราเองให้พินิจพิเคราะห์ให้ถึงแก่นราก มองถึงความจริงและคุณค่าที่อาจจะซ่อนอยู่ข้างในมากขึ้นด้วยเช่นกัน ■